

lig knyttede til enkelte Udtalelser, som ere komne frem tidligere i Dag. At Sagen har stor og almindelig Interesse eller i det mindste har haft det, maa alle være enige om. Vi staa her ved et Spørgsmaal, hvor det synes, som Købstadfolk og Landboere, Agrarer og Købstadfolk kunne mødes. Agrarerne have jo taget Spørgsmaalet om den mellemkommunale Væfsatning op paa deres Program, og fra Købstæderne have vi, som der ogsaa er gjort opmærksom paa i Dag, i alt Fald tidligere modtaget en Mængde Andragender, som gik i den Retning. Et andet Spørgsmaal er jo, om man ikke er noget tilbøjelig til at overvurdere Betydningen af en saadan Reform. Det Lovforslag, som er forelagt, gaar for en væsentlig Del kun ud paa en Omlægning af Skat, og for saadanne Skattereformer, gælder det jo i Almindelighed, at det er af den Slags Reform, som Lovgivningsmagten aldrig kan vente sig nogen almindelig Paafølelse for at have gennemført. Den der bliver lettet for Skat, som han tidligere har haft at betale, har naturligvis al Grund til at være tilfreds, men den, der faar mere at betale end hidtil, vil have Grund til at være misfornøjet. Naar, det maatte man imidlertid sætte sig ud over, naar man var klar over, at Spørgsmaalet er af den Betskaffenhed, at man ad den Vej kunde komme til at lette i det mindste en Del for den Uretfærdighed, som bestaar, og jeg tror, at det er almindelig erkendt, at der er en saadan Uretfærdighed, som i det mindste delvis kan rettes ad denne Vej. Der kan være Spørgsmaal om at gaa mere eller mindre rationelt til Værks, altsaa ogsaa om, hvorvidt Reformen skal være mere eller mindre indgribende. Jeg erkender med det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) og det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (B. G. Jensen), at den mest rationelle Fremgangsmaade vilde være den at lade den Kommune, hvori den paa-gældende Skatteyder har sin Indtægt — enten det nu er ved Næring eller paa anden Maade — beskaffe hans Indtægt efter Kommunens Behov, og det er jo ogsaa den Maade, hvorpaa man til forskellige Tider har søgt at komme frem. Jeg har selv tidligere som Medlem af det andet Ting været med til at indtage dette Standpunkt. Jeg hørte i sin Tid med til det Udvalgsflertal i Folketinget, som det ærede Medlem fra 7de Kreds (Madsen-Mygdal) talte om, der anbefalede at gaa den Vej. Men Erfaringen synes jo at tyde paa, at man ikke kan komme frem ad den Vej. Om man kan komme frem ad den her foreslaede Vej,

kan maasse være meget tvivlsomt. Jeg maa tilstaa, at jeg har ikke faaet det Indtryk af Forhandlingen her i Dag, at man synes at staa meget nær ved en Løsning af Spørgsmaalet. Men den anden Fremgangsmaade har man forladt, fordi man skønnede, at den var ufremkommelig. Det ærede Medlem fra 7de Kreds sagde, at han vidste ikke, hvorfor man havde fundet den ufremkommelig. Der til er der vist flere Grunde, men jeg skal blot henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at dersom man skulde — saa vidt mulig med Bibeholdelse af den gamle Formue- og Vejligedsstat — gaa den Vej at lade Næringskommunen beskaffe i Stedet for Opholdskommunen, vilde man sikkert komme til et meget indviklet Maskineri. Der er i Dag klaget over den Ulejlighed og det Bryderi, som en Lov af denne Betskaffenhed vilde medføre, men skulde man gaa den anden Vej, vilde sikkert Bryderiet og Ulejligheden blive betydelig større. Det ærede Medlem, der talte særlig paa Købstædernes Vegne, nemlig det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (B. G. Jensen) mente, at Købstæderne ikke vilde sætte nogen Pris paa denne Reform, dersom man ikke kom til at gaa den Vej at lade Næringskommunen beskaffe i Stedet for Opholdskommunen, saaledes altsaa, at den Del af Staten, som navnlig Købstæderne skulde have af saadanne Forretningsmænd, som drive Forretning i Byen, men bo uden for, kunde blive betydelig større, end det er Tilfældet efter det nærværende Lovforslag, der kun har en bestemt Skatteprocent til Fordeling og endda en forholdsvis temmelig lav. Jeg kender meget godt det Standpunkt, og jeg har hørt det udtale mange Gange fra Købstædernes Side, at kunde det ikke blive anderledes, saa satte de ikke synderlig Pris paa den hele Sag. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at det Standpunkt, at man ikke faa det saaledes, som man har tænkt sig det og helst vil have det, saa var det bedst at lade hele Sagen hvile, er uholdbart. Forholdet er jo nemlig det, at selv om Reformen kun kan gennemføres i den Skikkelse, hvori den her foreligger eller væsentlig kun i denne Skikkelse, ville disse Købstæder, der ere stillede saaledes, at en Del af deres næringsdrivende bo uden for Kommunen for at unddrage sig den højere Kommuneskat, i alt Fald dog faa noget, og noget er bedre end intet.

Derhos mener jeg heller ikke, at man kan se bort fra, at samtidig med at Lovforslaget gennemfører denne Skatteomlægning, inddrager det med det samme forskellige nye Skatteobjekter, som der er talt udførlig om,